

לקראת יום הכיפורים [בקצרה] | הרב אליעזר קשתיאל

יום הכיפורים - 'עד שירצה את חברו'

פיוס חברו - הגדלת החסד בעולם

1 בסוד ושורש העבודה כתוב: שחלק מעבודתו היום היא להקפיד בברכות.

"כל הנהנה מן העולם הזה ללא ברכה הרי הוא גזלן".

אם נדייק ב"כל הנהנה.." הקב"ה לכאורה היה יכול לתת מזון ללא טעם וריח, אבל הקבה דרך המזון מראה

שהוא לא מנהל העולם בדין אלא בחסד.

נתן לנו איברים לחוש טעם וריח. אין ספור טעמים ומתכונים.

אנחנו מברכים על ההנאה. אדם שמוזן דרך הוויד לא מברך.

אדם שאוכל משהו אחרי חריף לא מברך כי לא נהנה ממנו.

כל עניין הברכה זה לפתוח את חוש החסד לא הדין.

מי שנהנה מן העולם ללא ברכה הוא מראה שההנאה מיותרת.

השתמשת בהנאה ולא הבאת את החסד? לא ברכת? גנבת את ההנאה שה' נתן!.

עיקר היום [ערב יו"כ] זה החסד, ועיקר החסד של ימינו זה להנות אחרים שיהיה להם נעים וטוב.

ביום הכיפורים זו עיקר התשובה, 'אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו', שאדם ישמח את השני

שירכך אותו.

יש שהסבירו עד שירצה בעניין טכני שכדי להתכפר צריך את השני. אבל יש שהסבירו הרבה יותר מזה. הרב פינטו ממגורשי ספרד כתב שאם אדם לא יוצר אווירה נעימה בקרב חבריו הוא לא יכול להיכנס ליום כיפור.

אם למדנו הנאה ממישהו אנחנו מפייסים כדי שיהנה בעולם וישמח.

לפי ההלכה אם אדם פגע בך אתה צריך לבוא אליו להיות לידו וליצור את התנאים הנוחים שיפייס אותך.

מסופר בהלכות שלמה שהיה אדם שביזה את ר' שלמה זמן אויערבך ובערב יום כיפור רץ אליו ר' שלמה

זלמן לתת לו הזדמנות לפייס.

יהי רצון שתהיה נעימות בין האנשים והקבה ישפיע עלינו שפע של ברכה בזכות החבורה הנעימה

שמתכנסת כאן.

גמר חתימה טובה!

¹ שיכתוב- [ערב יו"כ, תשרי תשפג] – פנימי לא מוגהה.

